

[Finansministeren.]

har derfor senere undersøgt det, og da der ikke staar, hvilken Dato det gælder, har jeg villet gøre denne Bemærkning. Jeg skal tilføje, at Tallet er gaaet meget stærkt ned siden. Den 1. Maj 1932 var der i Hovedstadskommunerne kun ca. 4 000 Lejligheder under Opførelse, og deraf var en hel Del Lejligheder, der var projekteret fra tidligere Tid, og som endnu ikke var blevet helt færdige, saa Tallet er sikkert væsentlig lavere i dette Øjeblik.

Elgaard: En Deputation, der repræsenterede forskellige Byggeinteresser, har haft Foretræde for Udvalget. Da denne Deputation skulde udrede de Vanskeligheder, Byggevirksomheden er ude i, var der særlig to Ting, man fremhævede. Den ene Ting var Faldet i Obligationsskurserne, og den anden Ting var det store Borgerlaan, altsaa den stærke Beslaglæggelse af Midler, som maa ske ellers vilde være blevet sat ind paa Byggevirksomhedens Omraade. Jeg tror derfor, man maa være klar over, at dette har i høj Grad Forbindelse med det foreliggende Spørgsmaal. Naar saa den højtærede Finansminister siger, at Skatterne ikke forvolder Vanskelighed, de forøger Likviditeten, vil jeg sige til den højtærede Minister, at hvis Medicinen mod Nutidens Vanskeligheder bestaar i at udskrive de flest mulige Skatter, var det en saare nem Vej til at komme over Vanskelighederne. Jeg tror tværtimod, at hvis Lovgivningsmagten og Regeringen kunde lette Skatterne, altsaa de Byrder, man har lagt paa Erhvervene, vilde det i hvert Fald forøge Erhvervenes Likviditet i meget betydelig Grad.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg tror ikke, man løser alle Vanskeligheder ved blot at udskrive Skatter, men jeg maa sige, at de Forslag, som man møder fra Venstres Side med Hensyn til, hvad der skal udrettes i Krisesituationen, er af en saadan Art, at enten maa der udskrives meget betydelige Skattebeløb, Beløb, som jeg aldrig nogen Sinde har tænkt det muligt at udskrive, eller ogsaa maa Staten optage en Laanepolitik, der netop gaar imod de Synspunkter, der er fremsat i Betænkningen.

Der er jo ingen af Rigsdagens Partier, der i Øjeblikket er i Stand til at fremsætte Forslag med Hensyn til Hjælp fra Statens Side, som kan overgaa Venstres Forslag, der, hvis de kunde tænkes gennemført — hvilket jo er praktisk umuligt —, vilde medføre enten en saa kolossal Udskrivning

af Skatter, at Befolkningen maatte vaande sig derunder, eller en saa mægtig Optagelse af Statslaan, at man med Rette kunde sige, at Staten greb ind i Pengemarkedets Likviditet. Saaledes er Venstres Standpunkt i Realiteten til dette Spørgsmaal.

Elgaard: Af alt, hvad Rigsdagen har været stillet overfor af Forslag fra Venstre indtil nu med Hensyn til de Vanskeligheder, der foreligger, har den højtærede Finansminister en Vurdering, som jeg ikke kan acceptere. Men der er en Ting, der er en Kendsgerning for alle i dette høje Ting, nemlig den, at den højtærede Regering indtil i Dag har Rekorden med Hensyn til Anvisning paa nye Skatter.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

forkastedes med 62 Stemmer mod 10, medens 24 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

§ 1

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2

vedtoges med 63 Stemmer mod 29.

§ 2, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§§ 3—7

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Udlaan til Kommuner.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5077, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2355).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.